

TÓZSÉR ÁRPÁD

Gondolatok egy mélyszegénység-konferencián

*Ez a fügearcú költő egyre elém tolakszik,
előbb fordították le óindra, előbb kapta meg
a Tchicaya U Tam'si Award-díjat, s most e
nemzetközileg is hatályos konferencián
az elnök a vécékulcsot is neki adja előbb,
nekem meg kell várnom, amíg a szónok
a Nagy Hadronütköztetőben egymásnak
bergeli a mélyszegénység protonjait
s a fügearcú költő befejezi a vizeletét.
Nem pisil: vizek, mint a ló, ide hallom.
S csörtet vissza, vihar a langyos őszben,
a méhek s Szapphó strófái hideglelősen
hullnak le: nem kell az ikaroszi lép.
Ő az anyagból szárny nélkül kilép.*

*S fellép. S hozzászól. Mindig csak hozzá,
abhoz, aki mögötte lapul, setteng, aki
első személyben hallgat: a feledett
kezdetről, melyről csak a Hadron-
ütköztetőben tudna beszélni, megüt-
közve homályos múltjával s múltjától:
kondás família, nyálzó ősök, társak,
piszkos férfiak, nők – inkább mártsak
nyilat méregbe, s Taloszbá aztán,
Polükasztét, s Minoszt is meghalasztván,
vessen a fiam is, írmagostul,
kisebbet esik, jobb, ha most hull,
vessen a faj, ha az egyed bamba,
nem tud belépni kvarkstandardba.*

*Végez. Elém ül, hová is ülne, hisz azzal él,
hogy engem előz. Később, a vállán át látom,
Csehy Zoltán Szodomájába lapoz,
Pilinszky egy öreg úrral tükörben pisil,
négy százharminckilencedik oldal,
s még ugyanennyi hátravan, ott, az utolsó
oldalon, valahol, a végtelenbe surrogó
lapok valamelyikén, ahol már szám sincs,*

*áll nőphalloszként Lótné szobra,
fürkészve hátra vibog rám, talán a
hajlandóságom kémlí. Nem, nem!
bomlott Pügmaliónnak kellene lennem,
hogy ráfanyalodjak a szoborrésre!
Inkább ürgelyuk, mint a fügeöl prése.*

Vaginaajak

*A költőnő, a legjobb itten,
tetőtől talpig nonfigurális.
S én, a bolond, azt hittem,
morál az ellenmorál is.*

*Ég, föld, halál, s a bűn, az édes –
mik ezek és miből lettek?
A nő csak ámul, néz és kérdez,
s a válaszoktól retteg.*

*Szabadság, színház, smink, kölni –
mire a híú ricsaj?
Ahhoz viszonyítva, hogy ölni
kívánunk, mindenki csal.*

*Albassal, mosollyal, szívvel,
s büszke fejével a nyak. –
Piros vaginaajak ível,
s amit tud: sötét anyag.*

CSEHY ZOLTÁN

Mint az alkoholista

*Mint az alkoholista,
akinek van vezérgondolata (ha nem is túl cizellált),
és olyan könnyen lép be a költészet bűvkörébe
(igaz, egyre könnyebb a belépés,
és a bűvkör is oszlóban), akár
tornász a kötélre, az öntudatlan egyensúlyozásba,
ahol minden mozog, szűkül vagy tágul,
minden az anyagért verseng, a fönt is, a lent is,*